

Bu Kabağın da Bir Sahibi Var

– İbrahim Çam · 30 Eylül 2013

....

Derviş bağı taş gerek,
Gözü dolu yaş gerek,
Koyundan yavaş gerek,
Sen derviş olamazsın .

.....
Dövene elsiz gerek
Sövene dilsiz gerek
Derviş gönülsüz gerek
Sen derviş olamazsın

Vaktiyle bir derviş, nefisle mücadele konusunda epey mesafe kat etmiş.. Meşrebinin usûlünce bundan sonra ya Kalenderî ya da melami olacaktır. Yani her türlü süsten, gösteriştten arınacak, varlıktan soyunacaktır. Fakat iş yamalı bir hırka giymekten ve bir asa taşımaktan ibaret değildir elbette. Her türlü gösteriştten arınmak gereklidir... Saç, sakal, bıyık, kaş... ne varsa hepsinden. ..Derviş, usûle uygun hareket eder, soluğu mahalle berberinin koltuğunda alır.

Vur usturayı berber efendi, der. Berber, dervişin saçlarını köpükler, itina ile kazımaya başlar. Derviş aynada kendini seyretmektedir. Kafasının sağ kısmı tamamen kazınmıştır. Berber diğer tarafa usturayı vuracakken, yağız mı yağız, bıçkın mı bıçkın belalı bir kabadayı naralar atarak girer içeriye. Doğruca dervişin yanına yaklaşarak, başının kazınmış kısmına okkalı bir şaplak atar ve :

"Kalk bakalım kabak efendi, kalk da tıraşımızı olalım." diye kükrer. Dervişlik bu... Sövene dilsiz, vurana elsiz gerek. Kaideyi bozamaz. Ses çıkarmaz, usulca bir derviş edasıyla çekilir köşeye. Berber mahcup, fakat korkmuştur. Ses çıkaramaz. Kabadayı koltuğa oturur, berber tıraşa başlar. Ancak belalı kabadayı tıraşı bitene kadar sürekli aşağılar derviş, inanışını ibadetini taatını kılığını kıyafetini.....
"Kabak aşağı, kabak yukarı..." derviş sabıra odaklanmıştır kendini.

Nihayet tıraş biter. Bıyıklar yağlanmış kokular sürülmüştür . Kabadayı dükkandan çıkar. Henüz birkaç adım gitmiştir ki, gemden kurtarılmış bir at arabası yokuştan aşağı hızla üzerine gelir. Kabadayı şaşkınlıkla yolun ortasında kalakalır. Derken, iki atın ortasına denge için yerleştirilmiş uzun sivri arabanın oku karnını deşiverir kabadayının. Kabadayı oracıkta bir kurbağa leşi gibi yolun ortasına serilip kalır. Ölmüştür. Görenler çığılığı basar. Berber ise şaşkın mı şaşkın...

Berber , bir manzaraya bakar , bir dervişe , gayri ihtiyarî sorar:

"Biraz ağır olmadı mı derviş efendi ? "

Derviş mahzun, düşünceli cevap verir:

"Vallahi gücenmedim alınmadım söylediklerine, yaptıklarına, nefsimi ağır da gelmedi hatta hakkımı da helâl etmişim.

Gel gör ki,bu kabağın da bir sahibi var ona dokunmuş olmalı."